

er det naturligt som foreslået at anvende den sidstnævnte dato som opgørelsesdag. Reglen afviger fra kommissionsudkastet, hvorefter formuen, sålænge en anslået fremtidig årsindkomst skal danne grundlag for indkomstansættelsen, skal ansættes efter forholdene den nærmest forud for skatteansættelsen liggende 1. januar. Det er formentlig en fordel ved den her foreslåede regel, at der ikke vil kunne blive tale om, at en dato, der ligger måske lang tid forinden skattepligtens indtræden her i landet, benyttes som opgørelsesdag ved formueansættelsen.

Til § 83.

Reglerne i denne paragraf betegner for formuebeskatningens vedkommende en gennemførelse af samme principper, som er lagt til grund ved indkomstbeskatningen, jfr. § 27. Også her består den selvstændige skattepligt for den kvinde, der indgår ægteskab (i modsætning til, hvad der er foreslået i kommissionsudkastet) til skatteårets udgang, og der gives på lignende måde som ved indkomstbeskatningen adgang til at begære ansættelsen nedsat, såfremt ægteskabets indgåelse medfører udskiftning af en del af formuen eller bortfald af personlige rettigheder.

Til § 84.

Bestemmelserne tilsigter en rimelig fordeling af formueskattepligten i tilfælde af skilsmisse, separation eller faktisk adskillelse. Om en fordeling af formueskattepligten indeholder den nugældende lovgivning ingen bestemmelser. I tilfælde af faktisk adskillelse, separation eller skilsmisse vedbliver mandens skattepligt nu med hensyn til ægtefællernes samlede formue at bestå indtil udgangen af det skatteår, i hvilket samlivet eller ægteskabet er ophævet, og først fra begyndelsen af det efterfølgende skatteår bliver hustruen selvstændig ansat til formueskat. De herved opståede resultater kan i enkelte tilfælde virke meget urimelige, og man har da også set, at ægtefællerne i deres indbyrdes mellemværende træffer aftale om en rimelig fordeling af skattebyrden, ligesom det ved dom er fastslået, at manden hos hustruen kan kræve en forholdsmæssig del af skatten refunderet.

I overensstemmelse med kommissionsudkastet går de for separations- og skilsmissetilfælde foreslåede regler i stk. 1 ud

på, at ægtefællerne, når separationen eller skilsmissen er i orden, med virkning fra begyndelsen af den følgende måned ansættes selvstændigt til formueskat, således at manden ansættes på grundlag af det i den sidst foretagne opgørelse til formueskattesvarelse fremkomne formuebeløb og i dette beløb kan fradrage hustruens del af fællesboet, hendes særeje, samt hende personligt tilhørende formuerettigheder. Formueformindskelse i tiden mellem den nævnte opgørelse og separationen eller skilsmissen vil ikke få virkning for de regulerende formueansættelser af ægtefællerne.

Reglerne i stk. 2 angående ansættelsen af ægtefæller, der som levende faktisk adskilt skal beskattes hver for sig, afviger noget fra kommissionsudkastet. Forsåvidt angår særeje og eventuelle personlige rettigheder er reglerne ens; der kan ikke være tvivl om, at det er naturligt, at hver ægtefælle beskattes af sit særeje og sine personlige rettigheder. Derimod har man, forsåvidt angår fællesboet, opgivet de i kommissionsudkastet § 66, stk. 3 (bemærkningerne side 113), indeholdte regler, idet man har fundet det rimeligere, at hver ægtefælle beskattes af den del af fællesboet, hvorover den pågældende har rådigheden. Bestemmelsen korresponderer med § 28, stk. 2, der omhandler indkomstopgørelsen i disse tilfælde.

Til § 85.

De gældende regler om, hvorledes der i formueskattemæssig henseende skal forholdes, når den ene af to sambeskattede ægtefæller afgår ved døden, går for enkemandens vedkommende ud på, at hans formueskattepligt med hensyn til ægtefællernes samlede formue — fælleseje som særeje — vedbliver at bestå i hele det skatteår, i hvilket dødsfaldet finder sted.

For enkers vedkommende indtræder formueskattepligten med begyndelsen af det skattehalvår, der følger efter mandens død. Med hensyn til tidspunktet for formuens opgørelse gælder de almindelige regler, d. v. s. hun ansættes normalt efter forholdene den 1. januar forud for det pågældende skattehalvår (skatteår). Hun er altid formueskattepligtig af sit særeje. For fællesboets vedkommende gælder, at er manden død efter tidspunktet for formuens opgørelse, ansættes hun af halvdelen af fællesboet (sin boslod). Dette gælder, selvom hun vælger at hidsidde i uskiftet bo. Er manden